

**Laten we
voorop
stellen
dat je
sowieso
bent
geboren
voor het
geluk.**

Mariska van Zutven

"De gedaante van de mens was oorspronkelijk rond, met rug en zijden in een cirkel. Geacreëerd met vier armen, vier benen en één hoofd met twee gezichten. Uit vrees voor hun kracht, spleet Zeus de mens in twee afzonderlijke delen. Verdoemd, de rest van hun leven op zoek te zijn naar hun andere helft."

- Plato, *Symposium*

Gezocht: man met een fruitboom in zijn tuin

3780 x gezien sinds plaatsing

Als ik niet naar de profielen luister, maar puur naar mijn hart, ben ik op zoek naar een man met een fruitboom in zijn tuin. Een fruitboom is een levendig, krachtig symbool met potentie. Het werpt en draagt vruchten. Het plant in prachtige kleuren en vormen voort. Elk jaar opnieuw. Het is een symbool wat het leven draagt in alle seizoenen en bijna altijd feestelijk. In de winter trekt het zich terug. Niet omdat het er genoeg van heeft, maar om zich opnieuw op te laden; het heeft nog niet genoeg van de wereld gehad. Bloei, groei, vruchten, sterven. Soms ben ik bang voor de liefde, voor de energie, de golven, de kracht. Toch ga ik op zoek naar de man, de tuin, de fruitboom.

Ik vraag me af in hoeverre er sprake is van de enige echte. En of ik hem überhaupt in dit leven nog ga vinden.

Bellefleur

2 weken actief
Tilburg, Noord Brabant

Neem contact op

Bellefleur,

Ik vind je berichtje er eentje van het leukere en andere soort. Het kan niet anders of er zit een persoon achter die het leven "ziet" en het leven echt leeft, of dan in ieder geval probeert te leven met al zijn facetten, en als het even niet leuk is, kan je er ellicht nog iets leuks van maken... Maar omdat je eigenlijk afsluit in een vorm van mineur, lijkt het er op dat je het vertrouwen een beetje hebt verloren?

Geniet je nog wel genoeg? Heb je iets ergs achter de rug? Voor iemand met jouw visie is er veel maakbaar denk ik. En ik geloof ook niet dat er zoiets bestaat als "de juiste". Mannen zijn over het algemeen allemaal losers (ik ook), maar de één brengt het er wat beter vanaf dan de ander c.q. doet zich beter, anders voor dan dat hij is. Wel, wat zoek jij eigenlijk? Behalve levensvreugde?

Fruitboom: Er is een liedje tegenwoordig, hoe gaat dat, "ik heb een tuintje in m'n hart..." Ik vind het helemaal geen leuk nummer, maar als we dan toch over virtuele zaken spreken, misschien wil je daar een poosje wandelen met mij om te kijken of daar wat van je gading leeft? Ik kom er regelmatig en het is er best groot. Er zijn plekken waar ik nog niet ben geweest. Wellicht is er wel een hele boomgaard. En zo niet... er is wel plék voor een boom. Misschien wil je er eentje planten? Because, by reading your lines, I think you carry the seed. Groet!

1

VAN: MARISKA
AAN: TON
DATUM: 27/12
MAIL N° 2

Ton. Dank je voor je mooie mail. Op jouw vraag: Ik heb mijn vertrouwen niet verloren maar weet niet goed meer hoe te zoeken in de wereld van mannen en vrouwen. Ik vraag me af waar ik, of hoe ik, door kleding, woonstijl, uiterlijk en andere dingen vind wat ik zoek en wat ik vinden wil. Ik ben benieuwd naar de tuin die jouw hart moet zijn. Hij klinkt al groot, ruim en inlevend en met wijde blik. Groet Bellefleur

VAN: TON
AAN: MARISKA
DATUM: 12/01
MAIL N° 3

Hoi Bellefleur. Ik kijk rond en vraag me veel af. Zelfs meer dan anders. Hoe moet het verder in het nieuwe jaar? Ongemerkt zijn er alweer twee weken voorbij. Het gaat aardig vanzelf, eigenlijk. Op je voorgaande mail: ik ben niet wijs, maar als je zoekt in de wereld van mannen en vrouwen middels kleding, woonstijl en uiterlijk, dan ga je niet op die voorwaarden de persoon vinden die bij je past. Het zou natuurlijk kunnen?

Toch zijn die uiterlijkheden uiteindelijk niet de factoren waarmee je een relatie hebt met iemand. Als je op uiterlijkheden overeenkomsten hebt, dan heb je slechts dát. Dom kopieerwerk en slechts een gespeelde rol. De plek waar liefde beleefd wordt, dat zit voornamelijk aan de binnenkant. In jou. Wie je echt bent. Werkelijk contact reikt door uiterlijkheden heen. Zie de mails tussen ons! Daar is geen uiterlijkheid aan. Dit is oprecht van persoon tot persoon. Dat is op zich al mooi! Toch ben ik niet geheel zonder uiterlijke interesse. Mail heeft ook een uiterlijk. Weet je welk uiterlijk ik daarvan interessant vind? De manier waarop je schrijft, stijl, en het ontbreken van spelfouten. Niet dat foutloos schrijven nu het aards paradijs op gaat leveren, maar hierin toon je je wel een kritisch iemand, iemand die goed wil doen, goed wil zijn, zelfbewust is, oog heeft voor detail (dénk ik).

Dát vind ik wel interessant. Die eigenschappen staan garant voor veel meer, daarom ben ik best nieuwsgierig. Of ik dan tóch mezelf laat leiden door uiterlijkheden trek ik graag in twijfel: De taal is de spiegel van de ziel. Woordelijke communicatievormen staan dicht bij een persoon dan gekochte spulletjes of opsmuk. Die laatste twee zijn toch ook alleen maar camouflage in de hoop datgene bij de ander op te

roepen, waarvan wij graag willen dat die ander van ons dat moet vinden. Volg je me nog? Al dat krampachtige toneelspel garandeert geen geluk. Verre van dat. Wees wie je bent en dat is eenvoudig, maar niet gemakkelijk. Dus: wie ben je dan? Ik lees je. Ik typ tegen je. Ik weet niet hoe je woont. Ik weet niet wat je aan hebt. Ik weet niks van jouw uiterlijk. Ik weet niets van jouw "andere dingen" zoals je die noemt, en toch is er een beetje contact. Op zich is dit wel de meest pure vorm. Mentaal dan.

Er zijn veel meer soorten van contact natuurlijk. Een mens is vooral ook dat wat hij meegemaakt heeft en wat hij daarmee doet. Ik lees tot nu toe voornamelijk wat je ermee doet (heel beknopt dan hè!) Wat heb je meegemaakt? Wat is jouw verhaal? Wat zoek je werkelijk? In je hoofd, maar ook praktisch? Overlaad me eens met jouw aardse zaken. Van A tot Z en verder. Ik lees het graag. Niet om het een of ander. Ik weet niet of je veel schrijft maar jezelf presenteren in een stuk tekst (en houd het niet kort als het even kan) kan al heel positief en inzichtgevend werken.

Als je er geen zin in hebt snap ik dat natuurlijk ook. In dat laatste geval moet je maar gewoon zeggen hoe oud je bent, jouw burgerlijke staat doorgeven en doe dan maar gelijk een foto. Ik hoop eerlijk gezegd op het eerste. Groet, Ton

VAN: MARISKA
AAN: TON
DATUM: 13/01
MAIL N° 4

Hallo Ton. Wederom bedankt voor je smakelijke bericht. Ik heb er regelmatig zo'n beetje stilletjes achter mijn laptop om moeten lachen. Je vraagt me mezelf te presenteren in een stuk tekst, 'omdat dit positief en inzichtgevend kan werken'. 'Voor wie?' dacht ik. Voor jou? Omdat je, inderdaad, beter weet wie er aan de andere kant typt en een beter beeld krijgt? Of voor mij? Schrijven is nadenken. Misschien is analyseren een beter woord. Ga ik je verzoek inwilligen dan kom ik wellicht dichterbij datgene wat ik wil of wens? Ja.. dat kan een idee zijn.

Ergens zal een van ons twee iets concreets of visuels over zichzelf moeten gaan vertellen waardoor we beiden ons beeld in kunnen kleuren. Het kan hetzelfde

effect hebben als een film bekijken nadat je het boek gelezen hebt. Het is het HÉLEMAAL! .. of toch net niet. We kunnen het ook zo laten? Nee. Dat wordt flauw. Ik weet eigenlijk niet goed wat ik zoek. (Kon je de zucht horen?) Zoals ik je al eerder schreef weet ik niet goed 'hoe' te zoeken. Ik val niet voor uiterlijke, materiele zaken, maar ben een beetje kwijt hoe de andere taal, die van de binnenkant, spreekt en luistert in het dagelijkse leven. Waar herken ik die taal aan, tenminste de goede dan..? En wat moet die taal dan zeggen zodat ik weet dat de boodschap klopt bij de boodschap waar ik mee rondloop? Moet de spreker mij bevestigen? Moet hij mij aanvullen? Moet hij mij kritisch bevragen? Flink om mijn zoek lachen? Mij met beide beentjes weer op de grond zetten en de hele handel relativeren? Moet hij alles best vinden? Welk getokkel moet er nu eigenlijk naast het mijne?

Aardse zaken dan: Ik ben fotografe. In eerste instantie omdat ik verslaafd ben geraakt aan het zelf afdrukken van negatieven in de doka en later omdat ik in de gaten kreeg dat foto's me iets vertellen over wat ik zelf zoek. Het is intuïtieve taal. Ik fotografeer mensen. Of dat wat mensen beweegt. Ergens, hier zo ongeveer, heb ik nu al een paar keer zinnen weggehaald en ben overnieuw begonnen. Omdat, als ik de lijn van het verhaal en de verwachtingen volg, ik hier ga vertellen hoe oud ik ben, of ik kinderen heb, waarom ik geen relatie meer heb, of ik een goede relatie met mijn ex-partner heb, of ik van Italiaans eten houd, van film, welke boeken? En of ik rook en drink. Want wie A zegt, moet ook B zeggen.

En nu twijfel ik. Niet omdat ik niet wil. Het is interessant hoe via mail een profiel opgebouwd wordt, hoe verwachtingen stijgen, of misschien dalen, met maar kleine beetjes informatie. Ik vind het bijna jammer om feiten te noemen. Feiten maken plat. Foto's van gezichten trouwens ook. Weet je, ik stuur gewoon iets anders. Iets wat je met de voetjes op de grond zet. Groet Bellefleur

VAN: MARISKA
AAN: TON
DATUM: 22/01
MAIL N° 5

Ton. Wat jammer dat je weer niet meer reageert. Geschrokken van een beeld bij een verhaal? Garage-deuren, stoeptegels en een spijkerbroek ergens in Nederland? Had ik je nog een tuin met fruitbomen moeten sturen? Stuur jij nog één van je mooie berichten? Groet Bellefleur

VAN: TON
AAN: MARISKA
DATUM: 22/01
MAIL N° 6

Hoi Bellefleur. Ik heb je bericht ontvangen en was blij ver-rast. Heet dat zo? Ik ga natúúrlijk reageren, maar wil het graag niet kort houden. Misschien moet ik dat dan wél doen, maar iemand die zoveel tekst in mij steekt verdient méér dan slechts een korte reply. Maar, hier zijn heel veel dingen gaande die nogal wat tijd en energie vergen en die ten koste gaan van zaken die niet per se NU moeten. Klinkt niet complimenteaus maar wellicht herken je het. Excuus! Ik kom bij je terug met een antwoord.

En nee, ben niet geschrokken, integendeel, ik heb gelachen! ...en heb menigmaal je bericht gelezen. Dankjewel! Je hoort nog van me!

VAN: MARISKA
AAN: TON
DATUM: 26/01
MAIL N° 7

Zal ik maar gewoon wat mailen? Ik heb me er mee verzoend je te moeten delen en kan niet zeggen dat ik het daar moeilijk mee heb. Ergens is een lange, interessante mail sturen een last. Je moet voor zo'n mail gaan zitten. Ooit verhuisde ik van een middelgroot dorp naar een studentenstad. 'Natuurlijk' zou ik elk weekend naar huis komen. 'Natuurlijk' zou ik, net als in het dorp, elke week bellen. Met mijn beste vriendin bellen kostte minimaal één uur per keer. Ik stelde het bellen uit, want ik moest er voor gaan zitten. Zij twijfelde of ik haar nog wel leuk vond. Héél lastig zulke beloftes.

Maar nu iets anders, en daar hoeft je echt niet zo lang over te doen; het mag ook kort. Na geschrijf over wat liefde is, waar hij zit of hoe hij te vinden is, én na geschrijf over wat communicatie is, of in welke vormen hij interessant is, kom ik toch bij een dilemma uit: Het onderwerp verlaten en overgaan op de anekdotes zoals hierboven? Of inderdaad confectiemaat en tailleomvang en verleden uitwisselen? Of bij het onderwerp blijven? Ontdekken waar ik ware liefde kan vinden en hoe ik dat aanpak. Bestaat die überhaupt Ton? Wat denk jij? Wat zou jij doen als ie zomaar op de deur zou bonzen? Ik zou me kapot schrikken geloof ik.

VAN: TON
AAN: MARISKA
DATUM: 27/01
MAIL N° 8

Wat je zegt is waar: Een lange interessante mail schrijven is inderdaad een last. Zullen we dat maar niet meer willen? Zo, dat was stap één naar geluk! Of ware liefde bestaat? Ja, natuurlijk bestaat ware liefde. Maar, liefde bestaat, en daarmee ware liefde, dat wil niet zeggen dat er dé ware bestaat, en dat bedoel je. Je kunt op meer mensen "verliefd" worden. Dan is dat vaak toch echt om verschillende redenen. Het laat zich niet uitrekenen. Liefde zal bij elke persoon anders ervaren worden, als hij ervaren wordt, dat is bij de één niet per se minder waard dan bij de ander.

Dan even een feitje er tussendoor mixen: Ik ben tot nu toe twintig jaar getrouwd geweest, met iemand die ik de ware vond, vind. Ik weet niet beter, want dat is m'n eerste echte liefde. Over een week of drie woon ik apart omdat zij niet meer wil. Er zijn vijf miljard mensen op de wereld, daarvan lopen er grofweg twee en

een half miljard rond van het vrouwelijke geslacht. Heb ik dan dé ware gevonden toen? Omdat we toeval-
lig samenwerkten? Nee, dat geloof ik niet. Ik geloof dat
je met héél veel mensen een relatie zou kunnen heb-
ben waarvan je vindt dat het zo moet zijn. Er is hoop.

De hoop wordt wel minder als je extreem kritisch
bent, wellicht té kritisch. Misschien moet ik daar eens
aan gaan sleutelen. Technische vraag aan jou: kun je op
twee mensen tegelijkertijd verliefd zijn? Dat even ter-
zijde tussendoor. Ik vroeg het me opeens af. Misschien
is even kort naar elkaar mailen wel leuker dan grote
berichten sturen. Dat lijkt meer op communicatie in
plaats van het heen en weer sturen van literatuur.
Ik ben 1,90 m en jij bent niet dik! Je ziet er uit als iemand
waar je nog een tweede keer naar kijkt. Dacht ik toch.
Ik ken mezelf. Een gezicht is toch wel belangrijk merk ik.
Dat mis ik wel op de foto. Zo te zien ben je tot laat actief.
Heb jij werk? Kun jij overdag mailen? Doe jij aan MSN?

Als de ware op de deur zou bonzen zou je hem niet
herkennen denk ik. Je kunt het je niet laten overkomen.
Het is wat je er van maakt. Eindigen met een vraag staat
toch uitnodigend, dus vandaar: Je weet niet wát wáár
te zoeken, maar weet je wel wat je NIET wilt vinden?
Daar moet toch iets concreets op te antwoorden zijn?
Straks verder?

VAN: MARISKA
AAN: TON
DATUM: 27/01
MAIL N° 9

Ha Ton. Kan ik op twee mensen tegelijkertijd ver-
liefd zijn? Dit heb ik nooit echt meegemaakt geloof ik.
Dat stond ik mezelf niet toe: ik heb een tijd moeten
samenwerken met een véél te mooie man. Als hij naar
het kantoor belde kreeg ik het Spaans benauwd, ging
stotteren en zei na "hallo..." niet alleen zijn voornaam
maar ook zijn achternaam. Dat klinkt erg knullig als je
elkaar al enige tijd kent. Ik woonde in die tijd nog maar
pas samen met mijn ex-partner en deed er écht alles
aan om heel normaal tegen deze mooie man te doen
en vooral 'niets bijzonders' van deze man te vinden. Dus
nee, ik geloof niet dat ik mezelf die vrijheid gun. Het zal
wel iets met opvoeding te maken hebben. De liefde is
iets voor één keer, is mij geleerd. Eenmaal gekozen
blijft gekozen. Daarna is het 'in voor- en tegenspoed'.

Ook nu word ik niet gemakkelijk verliefd. Wellicht ben ik te kritisch. Jij zit nog midden in een scheiding? Ergens las ik dat een scheiding een soort grote greppel met modder is waar je een jaartje of twee doorheen moet ploegen om er aan de overkant weer uit te klimmen. En wat je ook doet, je moet die modder door. Wat verbonden is, rafel je maar langzaam uit elkaar. Na twee jaar voel je dat je de sombere, dikke, vertragende modder langzaam van je voeten af kunt schudden. Mijn twee jaar zitten er sinds een tijdje op en het is waar wat mij betreft. Heb ik werk? Ja. Ik werk me drie slagen in de rondte. Ik werk parttime voor een onderwijsinstelling. Ik ben moeder van twee kinderen. Ik zet vuilniszakken buiten. Ik repareer lampen. Ik doe mijn eigen belastingaangiffes. Ik was. Ik strijk en doe daarnaast mijn freelance opdrachten. Als ik aan het eind van de dag mijn kinderen in bed heb liggen begint 'mijn stuk' van de dag; meestal werk ik in de avonduren door aan opdrachten. Sinds kort zit daar dit Bellefleur e-mailaccount bij.

Maar dan nog: Ik kan niet goed afronden en moet altijd nog even iets doen. Ik ben nooit klaar. Doordeweeks moet ik mezelf dwingen om op tijd naar bed te gaan omdat je me anders vrijdag op kunt vegen. Je bent lang las ik. Dat is handig. Natuurlijk zit schoonheid aan de binnenkant, maar ik stel me elke keer voor dat ik dan, eindelijk, via internet, met een fruitbomen man ga afspreken, ergens bij een tuincentrum bijvoorbeeld, tussen de violen of zo, en dat hij dan met zijn karretje de draaideur door loopt en maar één meter vijfenzestig is! Dat zou ik nu zo jammer vinden! Dus kleiner dan ik ben, liever niet, maar mocht mijn enige echte liefde écht één meter vijfenzestig lang blijken te zijn dan bijt ik me daar wel weer doorheen. Wat nog meer niet aan een man?

Heel veel dingen wil ik niet: bijvoorbeeld een man met een hard gezicht. Dat heb ik liever niet. Ik kijk graag naar ogen en ben erg gevoelig voor de manier waarop die kijken. Maar, wederom, blijkt mijn enige echte liefde een hard gezicht te hebben, waar hij niets aan kan doen, dan bijt ik me daar ook doorheen. Wat nog meer niet?

Mannen zonder humor en mannen zonder zelfspot. De humor mag zelfs met tijd en wijlen grof zijn. Sorry, deze eis blijft. In humor vindt men de herkenning. Wat óók niet? Mannen die de laatste modetrends volgen, op welk gebied dan ook. Die eis blijft eveneens. Ik probeer me juist los te maken van dat soort zaken. Voorlopig ga ik qua mentaliteit voor tijdloos en flexibel. Nu wordt mijn mail toch langer dan eigenlijk de bedoeling is. Voel je niet verplicht een mail met dezelfde lengte terug te sturen. Een foto van jouw benen toesturen mag natuurlijk wel. Of stuur me ook zo'n lijstje van wat wel en wat niet. Da's eigenlijk best prettig om eens op te schrijven.

VAN: TON
AAN: MARISKA
DATUM: 28/01
MAIL N° 10

Ik heb héél véél gebackspaced. Pretentieus gedraai over betekenissen en keuzes en blah, blah. Eventjes weg ermee. Kun jij nog steeds spontaan in de war raken van een mooie man? Nee, ik ben niet mooi, maar als ik ooit met jou beloftegetrouw op een terrasje zit en ik moet me bij de eerste de beste testosterilliaan zorgen gaan maken over hoe laat je thuiskomt dan voelt dat niet prettig. Ben je wijzer geworden of spelen je hormonen soms nog een spelletje met je geweten? Vind jij jezelf beheersbaar of ben je, juist nu, op een punt in je leven gekomen dat je nog even de vruchten moet plukken zolang het kan? Van om het even welke fruitboom? Je had het over je opvoeding, normen- en waarden-besef, maar sta je daar nog steeds achter? Praktiseer jij dat nog? Laat maar, je schreef het al, ik moet wel goed lezen natuurlijk.

Niemand is zonder gebreken, maar wij hielden elkaar steeds tegen het licht van perfectie, van deugdzzaamheid, van 'hoe je moet zijn en doen', en dat is ons fataal geworden. In zo'n strak keurslijf kun je samen niet overleven, dát heb ik wel geleerd. Jouw in voor- en tegenspoed heeft dus niet mogen duren? Je bent al door een greppel gekropen lees ik. Helaas kom je erg geloofwaardig over en ben ik nu bang dat ik ook twee modderjaren tegemoet kan zien. Dat wil ik niet. Ik wil rust, zekerheid, geen gedoe, leuke dingen, blij! Geen modderige voetjes. Maar goed. Nee, ik kan niks meer aan de scheiding doen. Ik houd nog van haar. Zij houdt

niet meer van mij. Óf het is één grote test. Zodat we misschien later weer tot elkaar kunnen treden. Riskant experiment die vrijheid, maar misschien spreekt hier de hoop. Krijg je nu veel reacties op je contactadvertentie? Wil je alsjeblieft niet vragen of ik vaker reageer op contactadvertenties? Het zou wel handig zijn als je iemand in de buurt had die je beschermt.

Humor: daar ligt wat mij betreft ook wel een voorwaarde voor geluk en blijdschap. "Liever schaterend armoe beleven dan samen met een hork van een man die jou niet begrijpt in een gouden badkuip liggen." In humor ligt werkelijk blijmakend contact. Via humor herken je elkaar. Herken je jezelf in de ander als die je begrijpt? Dat is goed. Mannen onder de één meter vijftenzestig moeten wel erg breed, knap, rijk, humoristisch, intelligent en vergevingsgezind zijn willen die met een grotere vrouw uitkomen, of niet? Geen idee. Ik heb gelukkig van alles wel een beetje, al mag je dat geloof ik nooit van jezelf zeggen? Mode interesseert me niet, al heb ik wel gemerkt dat je onmiskenbaar meer aandacht krijgt van vrouwen als je je wat bewuster kleedt. Zeg daar eens wat van? Ik vond het verwarrend. Kleren maken de man niet, maar ze helpen hem wel. Ik probeer vooral fris te zijn en verder vind ik mezelf een goed figuur hebben en goed bewegen. Toch maken mooie kleren het nét wel of nét niet. Overigens, ik heb nog nooit zelf kleren gekocht en heb er ook géén verstand van. Vanaf nu moet ik zelf gaan shoppen.

En dan: ik = casual. Ik heb geen pak en heb nog nooit een stropdas gedragen. Schoenen koop ik niet graag want die zitten NOOIT lekkerder dan de vorige, maar soms moet je wel hè? Zal ik je een foto van m'n benen sturen? Ik heb er nog eentje van alleen m'n torso maar die bewaar ik nog eventjes. Ik heb er wel eentje van de schaduw van m'n benen of, oh wacht, nee, toen was ik onderuit gegaan met de ligfiets, dus die is niet echt mooi, en verder heb ik geen benenfoto's. Ik ga er eentje voor je knippen. Het is er eentje van vorig jaar. Ergens genomen in een grote stad. Als er ergens wat te spelen of te klimmen valt, sta ik vooraan. Ik loop ook liever over een brugleuning dan over de brug

zelf, enzovoort. Wat de foto voor mij moet uitstralen? Wat ik graag wil dat hij bij de ander veroorzaakt aan een 'beeld' is een jong en sportief persoon. Onorthodox, eigenwijs, sterk, zelfverzekerd. Voor mij straalt hij dat uit in ieder geval. Of ik het bén, of dan wil zijn... tsja? Zelfspot doen we later eens, evenals het lijstje van wat ik NIET wil. Ik moet nu echt gaan slapen.

BIJLAGE: FOTO BENEN

VAN: MARISKA
AAN: TON
DATUM: 28/01
MAIL N° 11

Super! Die foto van jouw benen! Zelf geknipt
en gescand?

